

SISC

SMilS International Summer Camp

Manden bag gården

Af Leon

Bag SISC Sommerlejr står en skare af utrættelige og dygtige frivillige kræfter. Men en mand springer mere end andre frem som årsagen til, at lejren i dag er en realitet. Manden er Bernt som i sin tid købte gården og tog de første initiativer.

I 70'erne og 80'erne bliver der i Smil-sammenhæng afholdt ø-lejre i stil med dem, som dengang er meget udbredte blandt diverse græsrodsbevægelser. Indholdet er naturligvis et ganske andet på SmilS lejre men hvad angår de fysiske rammer, lader de ikke noget efter i primitive forhold.

Derfor er mange af deltagerne i slutningen af 80'erne kørt lidt trætte i ø-lejrene. Forholdene er for primitive og legemulighederne for dårlige. Der er ikke meget sjov ved et par våde læderbusker som har lagt i bunden af teltet eller ved at binde hinanden til teltpælene. Man er derfor på udkig efter noget nyt og gerne mere permanent. At det blev gården på Djursland skyldes tilfældigheder og held.

Heldet er, at Bernt i slutningen af 80'erne rejser til Jylland for at arbejde. Tilfældet er, at han støder på gården og straks bestemmer, at her vil han bo. At gården så bliver ramme om s/m-lejre skyldes, at Bernt en dag får besøg af den navnkundige Ole

Opfinder. Bernt er tidligere medlem af Smil København og sammen har de to været på ø-lejr. Ole O. leder efter et nyt sted og spørger Bernt, om de må holde lejren på gården til gengæld for at yde praktisk arbejde.

Gården er i dårlig stand og Bernt er straks med på ideen. Siden den dag har SISC's sommerlejre holdt til her og fra at være et temmelig hærget sted fremstår gården i dag i fin stand, om end arbejdet ikke er slut endnu. Rent praktisk drives gården af en række frivillige og indenfor et par år, vil den blive købt af foreningen SISC for de penge, som tjenes på lejr-ugerne. Bernt skal dog blive boende i stuehuset.

Noget særligt

Bernt er i dag en moden herre på 67 år og fungerer som en slags vicevært for lejr-ugerne, når de kører. Resten af året bor han i stuehuset, men ugerne hvor der er gæster er selvsagt årets højdepunkt.

"Jeg har været med i så mange år, at jeg efterhånden har set det hele. Men selvom det er de samme lege er det stadig lige spændende. Det er jo s/m," lyder det fra den gamle vesterbrodreng.

I starten var naboerne i den nærliggende landsby en smule skeptiske over hvad der forgik på gården. Men snart stod det klart, at det var de mange deltagere på lejren som holdt liv i den lokale brugs og i dag er forholdet fint.

"I starten tænkte den lokale befolkning, at det var da noget mærkeligt, at folk går og slår på hinanden. Men nu har de fundet ud af, at vi faktisk er nogle hyggelige og rare mennesker, og vi indgår som en naturlig del af lokalsamfundet. Dog kalder de os tæske-centret i spøg," beretter Bernt.

Som noget af det der er allervigtigst i lejr-ugerne nævner han det faktum, at man lever sammen 24 timer i døgnet.

"Du oplever en anden form for social sammenhold end det, som der er i lokalafdelingerne. Her lærer du folk at kende i grin, sorg og glæde. Her er plads til et knus."

At lejr-ugerne er noget helt specielt, må enhver der har været med give Bernt ret i. Og man må til stadighed glædes over det held og de tilfældigheder som førte Bernt, gården og de frivillige sammen.